

УДК: 327.54 (73)

Худолій А. О.

Взаємозумовленість стереотипного мислення та зовнішньої політики колишнього американського президента Р. Рейгана

Проаналізовано особливості зовнішньої політики президента Рейгана за період з 1985 по 1989 роки. Виявлено співвідношення риторики Р. Рейгана та його зовнішньої політики. Описано зовнішню політику США у стосунках з СРСР та країнами Латинської Америки.

Ключові слова: стереотип, зовнішня політика, ворог, СРСР, небезпека, риторика.

Питанням зовнішньої політики США досліджували значних кількість науковців як вітчизняних так і закордонних. Н. Хомешай досліджує зовнішню політику Сполучених Штатів, зважаючи в цій потім до 1980-х років, світового владарювання [7:11]. С.М. Конрадотт вивчає зовнішню політику США з політичній воєнно-політичного процесу [3]. Е.О. Ішпал акцентує увагу на історичному аспекті зовнішньої політики США [7]. І.М. Пашарін презентує зовнішню політику США з політичній інформаційних війн та геополітиці [3]. В.О. Рудаківський досліджує питання розвитку зовнішніх відносин США в світі під час холодної війни [6]. М.М. Лебедєв розглядає політику США крізь призму історичного та істеричного підходів до розвитку зовнішньої політики США [4]. Моріс Вайс здійснює детальний аналіз послідовний розвитку міжнародних відносин з точки зору фірми/указних політичних [1].

Стереотипність як наслідок впливу у сфері політики. Вона є основою зовнішньої політики зовнішньополітичного курсу президентів Р. Рейгана та його наступників, зокрема, переміну владу перебування при владі.

Мета статті дослідити у сфері відносин кореляцію стереотипів мислення історично-політичних особистостей зовнішньополітичного курсу президентів Рейган та його наступників у стосунках з СРСР та його союзниками в Латинській Америці. В умовах зростаючої ролі внутрішніх чинників на зовнішньополітичному напрямку, зростаючих діях США набуває актуальності дослідження стереотипів, що відіграють досить роль у прийнятті політичних рішень.

Важко відслідкувати історично-політичний вплив стереотипів мислення на зовнішньополітичний курс Рейгана та його наступників, зокрема, переміну владу перебування при владі.

- Проаналізувати зовнішню політику Р. Рейгана протягом другої терміну перебування його при владі;

- Виявити та описати стереотипи мислення колишнього американського президента Р. Рейгана, що відіграють роль у формуванні зовнішньополітичного курсу країни;
- Виявити наскільки риторика Р. Рейгана корелює з його зовнішньополітикою у стосунках з СРСР та країнами Латинської Америки.

Р. Рейган і закінчення холодної війни. Під час свого першого року перебування на посту президента Рейган написав Брежнєву листа в якому він пропонував нудьотий варіант щодо ядерних ракет середнього радіуса дії в Європі. Якби СРСР забрав свої ракети, то США відмовилися б від надлишкового розміщення своїх ракет в Європі. Стосовно стратегічної ядерної зброї, то Рейган запропонував версія наступного замороження, з певними обмеженнями своїх ядерних арсеналів рівнобіжно (до розуміння між). Значиме зоборонити також могло бути зменшено. Проте його пропозиції СРСР відкинув. Перемовини по обмеженню стратегічної зброї розпочалися тільки в 1982 році, але були припинені, оскільки США розмістили ракети в Європі у листопаді 1983 року згідно з планом. Коли напереді перемовини відновили, то вони йшли по 3-окремим напрямкам: ракет середнього радіуса дії, стратегічної наступальної зброї та балістичних оборонних ракет [14:138]. В цей час проведення перемовин до влади прийшов М. Горбачов.

США-СРСР (Рейган – Горбачов). Перед обранням у 1985 році М. Горбачов відвідав Лондон з метою зустрітися з прем'єр-міністрами Великобританії Маргарет Тетчер, оскільки це відносно б його престиж у Москві і стало б важливим в нагоді для того, щоб зустрітися і мати справу з Рональдом Рейганом. З часті Черчилля і Рузвельта не було близьких стосунків між британськими та американськими політиками як між Маргарет Тетчер (Рональдом Рейганом Горбачову ще віддали зробити), та й М. Тетчер була приємно здивована, оскільки ще за їхньої першої зустрічі вони склали, що їй сподобався пан Горбачов і з ним можна співпрацювати. Із уст ділової політики, якою була Маргарет Тетчер не було найвищим компліментом [9:507].

Горбачов був зацікавлений у тому щоб покласти напруження між двома супердержавами. Та перед зустріччю з новим радянським лідером, Р. Рейган хотів переконатися, що змілний альянс у безпеці. Найважливішим для НАТО був німецький кандидат Гельмут Кох, який пішов на значний відступлений рівень підтримувати Рейгана у питанні розміщення крилатих ракет Перинтис-2. Рейган відмовив, що він був зобов'язаний Гельмуту [15:114]. Президент Р. Рейган планував відвідати Заланду Шмекунгу щоб підтримати свого вірного союзника. Незабаром після цього він відвідав Гельмуту Коху в його особистому складі, який мав зустрітися з ним в столиці ФРН західній демократії. Повернувшись Рейган Майка Дивер відвідав до Заланду Шмекунгу щоб відвідати свого президента. Слано, чого Дивер не побачив, це кілька десятків міліційних екіпажів Геррота Гамлера Вайер СС [12:104–105]. Коли інформація просяклася, відбувся стратегічний скандал. Радянські радники цілком стурбовані. То президент Рейган не змінив свого рішення і відвідав Гельмута Коха в столиці ФРН. Так, відвідувати можна покласти устремління відвідати Гельмута Коха в столиці ФРН (див. Таблицю 1).

У своїй дослідницькій програмі Р. Рейган з 1985 по 1988 роки, відвідав кожну країну, що відіграють важливу роль у зовнішньополітиці президента

Таблиця 1.
Співпраця в світі в 1985-88 році - 30

Друзі	4
Морськ угони	16
Партнери	2
Союзники	8

стосовно співпраці з партнерами, друзями та союзниками. Результатами свідчать про те, що на першому місці стоять мирні угоди, на другому союзники, на третьому – друзі, а на останньому – партнери. Обидва ж Гендарт: Кельц був союзником, то Р. Рейган не мав ніякого союзника і неупередженим, а саме стосується порядку в Німеччині.

Таким чином Горбачов у СРСР розділює зміни. Перебуваючи на обох континентах таким чином зростає міжнародність США, Горбачов знає чому, це інша ситуація одночасно – *перестройка* (перебудова) і *гласність* (відкритість).

Колі вирішити обидва політичні зустрілися наприкінці 1985 року, у Женеві, суттєвого результату не було, адже, що вони зустріли розтомили від нежелезних кордонів країни. Вирішило таке, коли Картер зустрівся з Брежнєвим у Відні дві роки тому назавд різниці і американський літер і співпраці між собою. На зустрічі Рейган посланя тепле і дружнє ставлення з майже агресивним стилем перемовин. Він був прямий у своїх висловлюваннях. Багато хто з американських політиків боявся, що особисті стосунки можуть зашкодити Рейгану. 70 років недовіри: Спроби побудувати особисті стосунки стали на данці і створити проблеми для Ф. Д. Рухомітца Д. Ф. Кеенсі вилити мали справу з другим відсутнім вогором [9:51]. Деякі з політиків знизувалися Рейгану у співпраці на підході до співпраці СРСР. Ветеран-політик у Вашингтоні Кларк Кларфорд на чині президента «дружнім проханням» [8:66]. Але вони не знали, що Рейган сказав Ричарду Азлену деякі роки назад: «Моя ідея американської ініціативи по відношенню до Радянського Союзу – проста, і навіть проста. Вони знають в тому, що ми співпрацюємо з ними, прохання» [22:106]. Проте неможливість на перемогі в «етас американського політика» Радянському Союзу та буде – яку ціну. Нова ініціатива співпраці ставити ціну.

Але існуючі питання, пов'язані з безпекою і контролем в світі, якіх торкався президент Рейган в свої промови з 1985 по 1988 роки, стає очевидним, що ключовими питаннями були питання МІРУ та ЗАХІСТУ. Друга група питань стосувалась БЕЗПЕКУ, ВІЙСЬКОВОМУ МІЦЬ США, РОЗБРОЄННІ ТА СОІ (Стратегію Оборону Імплативу) (див. Таблицю 2)

Таблиця 2.
Безпека і контроль в світі в 1985-88 році - 124

Безпека	24
Імплатив США СРСР	20
Військово	22
Міць	12
Світ	6

Та риторика не співвідноситься з політичними діями у сфері міжнародних відносин адміністрації Рейгана. Посліпно скликаний саміт в Рейганіну, Ісидані наприкінці 1985 року був ідею Горбачова. Двоє літерн суперпрокост зустрілися в Хофд Хаус, майже 19-го століття. Дуже індивідуальний саміт відійшов від порядку денного. Горбачов, як це відомо зараз був у ранній стадії своєї гонки обробки. Перестройка не дає Радянську систему, тама-тастор витрат, пов'язаний з прискоренням пересоброємним американської армії. Якби можна було спростити витрати на озброєння, то він би не спримував витрати на перестройку і мобілізувати зусилля на пробі критувати комуністичну систему. Горбачов зробив пропозицію своєрідної «жінки» відійшов від порядку денного. Рейгану 5 років назад у своєму Публічному Виступі він бачив тоді прийняти Рейган в своєму меру, літерон-души обох сторони демонтувати всі атакуючі крихітні ракети на просторі 10 років. Горбачов зрозумів ідею запропонованою. А чому мається не відомостями відсутності стратегічної зброї? Це був прорив і ця пропозиція виходила далеко за межі того, що можна було уявити за всю історію перемовин по індивідуальній розробці між США та СРСР. Таким була бачена зміна – США слід було не зосередитися від продовження роботи на Стратегію Оборону Імплативу [9:516]. Такий розв'язок новий свідчить про те, що індивідуальні на ключові поняття, якими неодноразово Р. Рейган послуговувався у своїх промови, відсутності перед Конгресом США, Ініціативний прохання, що представляли не тільки в США, але і далеко за межами країни, його следи не відбивають істинності його думки. Коли М. Горбачов запропонував відомостями відсутності стратегічної зброї, то, згідно з ключовими поняттями – МІРУ, ЗАХІСТУ та БЕЗПЕКИ, Рейгану слід було б вказати погодитися на таку пропозицію, прохання цього не зробив. Названу думку, тама реакція свідчить про прийомний стереотипи уявлення в свідомості американського президента. І до такої стереотипи ми відносимо стереотипи ВООГА, уявленням вогор був СРСР. Очевидно такою свідченням була неможливість тільки до істинності правителів СРСР, таких як Л. Брежнєв, Ю. Андропов, К. Черненко, а в до такого реформатора, яким намагався бути М. Горбачов. Такий вияв недовіри не є одним свідченням на користь ідеї про те, що стереотипи недовіри та неможливість зміни надзвичайно складні.

Для Рейгана це міг би бути найуспішніший саміт у його політичній кар'єрі, якби він підписав договір з СРСР, він міг повернутися діловому на міжнародній сфері знову до середньої терміну вибори до Конгресу. Нео він йому потрібні було зробити не мажоритетні над СОІ. І тоді він міг би повонити людям, що це був його задум використати СОІ на шарі з цією цілю, щоб стати заміреним умови угоди з СРСР. Та він цього не зробив. Літерн-жестивілі зброї та зустріч не сподобалися.

Стереотипи ВООГА тама різні зміни. Для Р. Рейгана це – волюнтар, неможливість відсутності дипломатичних зустрічей. Ніварига, Куба, пугалітаризм (відсутність) і – ідею СРСР, Бєлї-тощо. Тому з ВООГОМ не-дух ініціативні зустрічі в Латвії, Афганістан, Північна Корея. Таблицю 2. П'ятому і шосту таблицю свідченням неможливості до співпраці між країнами ініціативу в світі, тожності американської політики. А це свідченням ідеї про те, що неможливість зустрічати стереотипи неможливості та неможливості до комунізму.

Стереотипи неможливості зустрічати в Латвії з країнами Америки, ініціативу зустрічати в Латвійській Америці бере свій початок з риторикою Доктрини Монро, з 1823 року. Монро прямо вказував на те, що будь-яку спробу

Таблиця 3.
Небезпеки в світі в 1985-88 році - 85

Афганстан (Рад. агресія - 1)	7+1
Вієтнам	4
Диктатура	2
Загроза	15
Камбоджа	2
Комуністична диктатура	2
Кубинсько-рад. блок	1
Піночета	15
Радикалізм	6
Рад. війська в Афганстані	1
Тоталітаризм	10

втручанням сирійської армії в країні американського континенту. Союзники Штатів будуть розглядати як ворожий по відношенню до них політичний акт [5,66]. Доктрина Монро стала невідомим моментом у зовнішній політиці США, оскільки вона має агресивну, диктаторську сутність. Проголошенням доктрини Монро, США присвоїли собі право оборони американський континент, а заодно втручались в справи латиноамериканських країн, перетворюючи їх в свої протекторати. На практиці після доктрини США здійснили три історичні спроби встановити систему гегемонії. Першу спробу було здійснено після першої світової війни, другу – після другої світової війни і третю – зреш, після завершення Холодної війни [5,66]. Для підтвердження своєї думки Р. Рейган, виступавши перед американським Конгресом у січні в 1988 року, зазначив, що Франклін Рузвельт був рідше націоналістом на те, щоб забезпечити мир на американському континенті. А президент Трумен відверто говорив, що міжнародній комунізм шукає способи, щоб підірвати та знищити незалежність країн американського континенту. Дж. Ф. Кенні в свою чергу займав рідше позицію та наполював, що про питання встановлення комунізму хоча б в одній країні американського континенту не може бути мови (чого навіч були спроби знищити Кубу). І Р. Рейган буде додержуватися цієї політичної боротьби з комунізмом і не відступити, незалежно на альтернативну позицію деяких конгресменів [20].

Для боротьби з ворогом, який несподівано використував владу – як засоби. Коли президентські вибори, парії з іншими критиками зовнішньої політики курсу США в Латинській Америці, висловились проти диктаторського режиму, наслідки ти згодом, адміністрація Рейгана виправдувала початком кампанії під назвою «Війна з терором», яку оголосили зрешу як ніби обрання Рейгана президентом в 1981 році. Інші цілі США переросли в війну із застосуванням терористичних методів – війни ібнності, катувань, виваження, які поширились в цій регіоні світу [7, 15]. А ситуація, що виникла проти комуністичного режиму в Нікарагуа і деякі США поставили збрешу, медіакомпанія, яку назвали боротьбою за свободу. Р. Рейган у промові перед Конгресом 27 січня 1987 року сказав ключові слова, що характеризують зовнішню політику США стосовно

країні Латинської Америки: «Нікарагуанська боротьба за свободу була це боротьба нас проти брешу війни з комунізмом, проту в додану брешу, яка досить для того, щоб ліберати кожну країну даної країни, щоб ліберати од них смерті, поразку чи життя без свободи». В Центральному Американі не повинно бути різних загроз осяди» [20]. Ці слова були сказані в 1987 році, через кілька місяців після виступу в парламенті Мадриду М. Горбачовим. Незаперемим є той факт, що невдовзі до Комунізму, про ситуацію ведорізно до різних країн постині аналізом війни в історію американського президента.

Провідний аналітик історії Нікарагуа Томас Хонер зазначив, що після кількох років війни Вашингтону з тероризмом в цій країні в попередній економічний ріст та соціальний прогрес, що Нікарагуа демонструвала після покінчення проамериканської диктатури Сомосо, змінилась ситуація. Історія на офіційній презентації Держдепартаменту США при Р. Рейгані Томас Керотер зазначив, що в країні Нікарагуа душа населення значно перемишувала кількість загиблих в США в ході громадянської війни та військ в XX ст. [24,21] 10.218].

До середини 80-х років внаслідок терористичних кампаній, організованих США, в багатьох країнах Латинської Америки виникла паніка, а серед населення панували тотальний страх. Нікарагуа була найнебезпечнішою країною для США, оскільки перебувала надзвичайно близько до США. Джордж Швейд, виступавши перед Конгресом як один з характерних амерук з боку Нікарагуа: «Ці – різні пухляки на одному континенті». Ситуація заповнилась з історичного світу «Майн Каміф» [23,183.13.160]. Нікарагуа отримувала зброю з СРСР і «яко другі» Кубу» могли використати як платформа для розгонування повстанської ситуації революції. «Нікарагуанська комуністична загроза» планували революцією в США» сказав Р. Рейган. Після цього цілесвіт бомбардування Дні в 1986 році, Р. Рейган зазначив, що М. Каскарі поставили зброю та інші військові рідники в Нікарагуа з метою розширення війни від боком США, що в ході цієї в його плані зовнішній дивізіон США [11,72]. Рейганівська адміністрація успішно вела, що укріплені безпеку подіти в успішному розвитку Нікарагуа, моделі якого можуть допомогти інші країні американського континенту.

Таким ж загрозом був і демократичний експеримент і соціальні реформи в Гватемалі, які США заважали ще в зародку, ефективний опір Куби та багато інших ситуацій. На початку 80-х років розвитку Нікарагуа були вражачими. А в сфері охорони здоров'я країна демонструвала значення рівня дитячої смертності серед країн, що розвивались (за даними ЮНІСЕФ в 1986 році) [7,157].

Адміністрація Р. Рейгана було чого боятися, оскільки прагнучи зміни в Нікарагуа могли спровокувати революцію без контролю. Тому, Вашингтон вислав, що достатньо злихметні державо зброю в країні до того, як цей впливують інші країни. Така ситуація знаходить свій відбиток в небезпечних, про які говорив Р. Рейган у свої промовах (див. Таблицю 3). Серед небезпек для США, та демократії в цілому, як відокремлені Нікарагуа, які загрожували 15 раз у 4 офіційних промовах. Маленку країну Нікарагуа Р. Рейган заважав стільки раз як і загрозам для небезпечки в світі, що загрожували демократичному розвитку США. Хоча загрозам могла бути здріжати альтернативна модель розвитку країни, моделі, відмінні від існуючої в США.

Нікарagua, на силі якої права не тільки не могли жити, і професорів та інших на території США, адміністрація державного контролю з серединами американської політичної влади. Уряд Нікаргуа вступив до Міжнародного суду в грудні 1986 і одержав рішення на користь Нікаргуа. Проти судимо рішення не виступили, а Нора Нора Тайма подала про Міжнародний суд як організаційну форму в адвокатів урядові, згідним майд рішечкою, яку вилучили США [16, 3]. Міжнародним, що провадил Р. Рейгані майже сповна вступив в шістьох місяців (а не рік) в американського президента за фери «антисемітських» так званих «продуманих» під СВОБОДУ (рама) і не встановлюється в повільно - терористичності шантаж під ДЕМОКРАТИКУ - терористичності а під ПІНІНОСТІМІНІ (подумам діам Таблицю 4).

Таблиця 4
Демократичні цінності США (в промовах) в 1985-88 роки - 127

Демократія	20
Демократична прав	1
Свобода	25
Цивільн	12

Проте, такі очевидні речі примушують зрозуміти терористи, що адекватно моральна зв'язана американських політиків. Урядова біла промова інформувала президентом Р. Рейганом у промові на американській аудиторії, що вживавши війни в дуї американської антідомої гегемонії, розповсюджені з метою заручитися підтримкою американських виборців. Подані й в термінах боротьби добра зла. Уя пішого, бачи арманіш дірочками приходить сутинь з американської політичної традиції - державного адміністративного сутинь з націоналістичного курсу США, а промивини показав ще з ліквітації Монро.

Отже, кончини політична адміністрації Рейгана з 1985 по 1988 роки була звичною і ніхто ніколи. У процесі голін з Радянським Союзом Р. Рейгані завжди нехотімо покладав байдужим, яка відзначала стересутини численності американського президента. Проте, риторично Р. Рейгані не погоджується з доброзичливими діями, оскільки не хотів до комунізм, і діяльність ядерів була шкідливою в системності американських політичних ядерів. Це відоміру супроводжувала невизнання в базисних запитках кожному та воруку ідеологію будь - яким ставом. Це дуже підтверджує шістьма так званих боротьби з тероризмом розгортати в Латинській Америці ібнства в Нікаргуа. Натема, інші ірміни країні, де спелірації ЦРУ євизи страх, пашку та прилеви до економічного коллапу.

Перспективу подальших досліджень побачимо в детальному аналізі та оцінці стереотипних уявлень (вступних американських президентів в націоналістичний курс) і в соціально-політичній країні.

Література

1. Ванс Мартін: Міжнародніає отношения после 1945 года / Мюнхен: Ванс; пер. с фр. С.Ф. Колмаков. - М.: ОАО «Издательский дом «Горизонт»», 2005 - 136 с.

1. У.М. Ванс: Путь к США: свобода или угроза? - С.А. Иванов. - М.: Дрефа, 2006 - 374 с.
2. Кошманов, М. Политические тенденции и ситуация в современной индустрии: состояние, перспективы / Кошманов С.Н. - М.: Горького, 2005. - 240 с.
3. Ковалев, М.М. Курс на демократию [учебное для вузов]. - Петрозаводск: ММ - М. Азия - Пресс, 2006 - 365 с.
4. Понгаи П.Е. Информационная война и глобализация / Понгаи П. Е. - М.: Издательство «Панорама», 2007 - 580 с.
5. Рукантионов В.О. Латинская война, холодный мир. Общественно-политическая США в годы в СССР. Политический анализ и деятельность Ванса. Рукантионов В.О. - М.: Академический Проект, 2005 - 806 с.
6. Айстон Джон. Тезисы и идея борьбы за демократию: США и мирному развитию - Ванс Роберт [пер. с англ. Илья Сарганов] - М.: СВЭИПА-ИРИИТ, 2007 - 164 с.
7. Vance Michael. One Country: The shaping of America from Roosevelt to Reagan / Michael Vance - New York: The Free Press, 1990 - 305 p.
8. Bennett William J. America: the last best hope. - Vol. 2: From a World at War to the Triumph of Freedom, 1914-1989. - Bennett William J. - Nashville, Tennessee: Thomas Nelson, 2007 - 592 p.
9. Coopers Thomas. In the Name of Democracy: US Policy toward Latin America in the Reagan Years. Coopers Thomas. - Berkeley: University of California Press, 1991. - 322 p.
10. Chomsky Noam. Pirates and Emperors. Old and New - International Terrorism in the Real World, updated version of 1986. / Noam Chomsky. - Cambridge: South End Press, 2002. - 288 p.
11. Deaver Michael K. Different Drummer: My Thirty Years with Ronald Reagan / Deaver Michael K. - New York: HarperCollins Publisher, 2001. - 278 p.
12. Kennedy John. Selling the Policy: Reagan Versus the Sandinistas: The Undeclared War on Nicaragua / Thomas W. Walker, ed. - Boulder, Colo.: Westview Press, 1987. - P. 159-181.
13. Langston Thomas J. The Cold War Presidency: a documentary history. - Washington, D.C.: CQ Press, 2007. - 506 p.
14. Morris Edmund. Dutch: A Memoir of Ronald Reagan. - Edmund Morris. - New York: Random House, 1999 - 874 p.
15. «Texts of Reagan Executive Order and Message to Congress». New York Times, 2 May 1985, sec. A - P8.
16. Reagan Ronald. Inaugural Address, January 21st, 1985. Ronald Reagan. - Peasim: доступу до архіву: <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=38688>.
17. Reagan Ronald. Address Before a Joint Session of the Congress on the State of the Union, February 6, 1983 / Ronald Reagan. - Peasim: доступу до архіву: <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=38069>.
18. Reagan Ronald. Address Before a Joint Session of Congress on the State of the Union, February 4, 1986. Ronald Reagan. - Peasim: доступу до архіву: <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=36646>.
19. Reagan Ronald. Address Before a Joint Session of Congress on the State of the Union, January 27, 1987. Ronald Reagan. - Peasim: доступу до архіву: <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=34430>.

21. *Reagan Ronald. Address Before a Joint Session of Congress on the State of the Union, January 25, 1988/ Ronald Reagan. – Ретрим доступу до Інтернету; <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=36033>*
22. *Schweizer Peter. Reagan's War: The Epic Story of His Forty-Year Struggle and Final Triumph over Communism / Peter Schweizer. – New York: Doubleday, 2002. – 339 p.*
23. *Spence Jack. The U.S. Media: Covering Nicaragua / Jack Spence // Reagan Versus the Sandinistas: The Undeclared War on Nicaragua / Thomas W. Walker, ed. – Boulder, Colo.: Westview Press, 1987. – P. 182–201.*
24. *Walker Thomas W. Nicaragua: Living in the Shadow of the Eagle / Walker Thomas W. – Boulder, Colorado: Westview Press, 2003. – 256 p.*

Кудольні А. А. Взаимобусловленность стереотипного мышления и внешней политики бывшего американского президента Р. Рейгана

Были проанализированы особенности внешней политики президента Рейгана за период с 1985 по 1989 годы. Было выявлено соотношение риторики Р. Рейгана и его внешней политики. Описана внешняя политика США по отношению к СССР и стран Латинской Америки.

Ключевые слова: стереотипы, внешняя политика, враг, СССР, опасность, риторика.

Kudolny, A. A. Interconnection of Stereotypical Thinking and Foreign Policy of the Former American President R. Reagan

Regularities of foreign policy conducted by President Reagan from 1985 to 1989 have been analyzed. R. Reagan rhetoric and his foreign policy have been correlated. Foreign policy relations of the USA with the USSR and Latin America countries have been described.

Key words: stereotype, foreign policy, enemy, the USSR, danger, rhetoric.

НАУКОВЕ ЖИТТЯ

Кривошея О. В., Штейнле О. Ф.

Міжнародна наукова конференція «Соціальні та національні чинники революцій і реформ в Україні: проблеми взаємовпливів (до 90-річчя відродження УНР)»

12 грудня 2008 року на базі Запорізького національного університету відбулась Міжнародна наукова конференція «Соціальні та національні чинники революцій і реформ в Україні: проблеми взаємовпливів». Ініціаторами проведення цього заходу стали Запорізький національний університет та Інститут політичних та етнонаціональних досліджень імені І.Ф.Курчаєв НАН України, відзначається також чиним шанувальні 90-річчя відновлення Української Народної Республіки. На обговорення було поставлено досить важливе і водночас складне питання – співвідношення національного та соціального чинників у суспільних перетвореннях.

У конференції взяли участь 56 вчених з Білорусі та 13 міст України (Київ, Запоріжжя, Дніпропетровськ, Бердичівськ, Мелітополь, Вінниця, Умань, Черкаси, Чернігів, Чернівці, Сімферополь, Одеса та Львів) та студенти запорізьких вузів.

Конференція розпочалась зі вступного слова доктора історичних наук, кандидата юридичних наук, ректора Запорізького національного університету С.М.Тимоченка. У своїй промові він звернув увагу на те, що і Казань могола, і Запорізька Січ – побудовані людськими руками востраку, полі і чина ситуація, що ними склалася в Україні нагадує іграшковий трансформер, який також побудований страхами. Вчений вправно сподівався, що всі елементи цього трансформера стануть на свої місця.

Далі заступник голови Запорізької обласної партійної організації Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина» В.В.Кривошея зачитав привітальний лист від заступника голови Верховної Ради України М.В.Томаша. В ньому зазначено, що тема є актуальною в умовах соціально-економічної та політичної ситуації. А той факт, що конференція присвячена 90-річчю